

השבת fe רבי נחמן מברסלב

בסייד עלון רפי"ח

נא לשמור על קדושת הגיליון ולא לקרוא בזמן התפילה

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל דב אדסר בן רבי אייזיק שלמה, זצוק"ל טוב להגיד ולשיר: **נְחַמְנוּ נְחַמְנוּ מְאוֹמָן** לזכות לכל הישועות

וישלה

לקוטי הלכות ה"ל קרוחה, ג' י"א-י"ב

רדיפת עשו... ענין השלום... ויבא יעקב שלם...

כי אברהם אבינו, עליו השלום, היה עוסק לגיייר גרים, והיה עליו מחלוקת עצום כל ימיו. וכשבא לארץ ישראל, והיה שם רעב, אמרו שהרעב בשבילו, כמובא במדרש, שאמרו על אברהם: **בשביל המין הזה שבא אלינו נעשה רעב.**

וכן יצחק היה לו גם כן מחלוקת מן הפלשתים. ובפרט יעקב אבינו שרדפו אותו לבן ועשו והיה עליו שנאות ומחלוקת כל ימיו.

וכן דוד המלך, עליו השלום, שרבו עליו המחלוקת מאד מאד כל ימי חייו משאול המלך, עליו השלום. ודואג ואחיתופל ושבע בן בכרי. וכל האומות חלקו עליו והיה לו מלחמות רבות כל ימיו, וכיוצא בזה בכל דור ודור.

וכן על משה רבינו, עליו השלום, היה מחלוקת גדול, כמו שכתוב: **והביטו אחרי משה**, ודרשו רבותינו ז"ל: מלמד שחשדוהו באשת-איש, וכל אחד קינא לאשתו ממשה.

וכן מחלוקת קרח ודתן ואבירם וכו', וכן על ישעיה ירמיה ושאר נביאים ועל שאר צדיקים, היה תמיד מחלוקת גדול, בכל דור ודור.

וזה עיקר המניעה, מה שאין הצדיק בדורו מחזיר כל העולם למוטב. כי אם היה להם שלום עמו, והיו יודעים ומאמינים שהוא צדיק אמת, ודורש טובתם ואהבתם והצלחתם הנצחיית, בודאי היו מתקרבים אליו ושומעים דבריו האמתיים, והיה מדבר על לבם, ומסביר להם האמת. והיה נותן להם עצות טובות, איך להתקרב לה' יתברך, ובודאי היו כל העולם כולו שבים אל האמת לה' יתברך, על ידו.

אך מחמת המחלוקת, אינם שומעים דבריו כלל. ואפילו כששומעים ממנו איזה דבר הגון ונפלא, אינו נכנס בלבם כלל, והם חותרים לסתרו ולדחותו מלבם.

נמצא שעיקר ההתרחקות, מה שאין העולם מתקרבים לה' יתברך הוא מחמת העדר השלום.

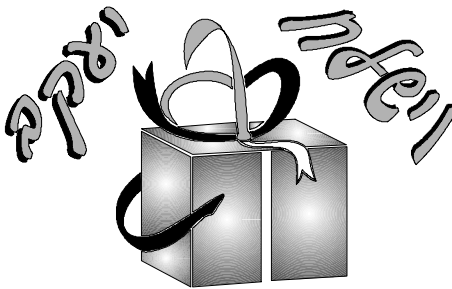
כי העיקר עבודת ה', הוא בחינת שלום, ובשביל זה היה עיקר בריאת האדם. כי האדם כלול מחומר וצורה, גוף מן התחתונים ונשמה מן העליונים, והם שני הפכים. וכשהולך, חס ושלום, אחר שרירות לבו, אזי הוא העדר

השלום, כמו שכתוב: **אין שלום בעצמי מפני חטאתי.**

אבל כשכופה את גופו, ומבטלו להנשמה, זהו בחינת שלום, שנעשה שלום בין הנשמה והגוף. ועל ידי עבודתו הוא מקשר כל העולמות יחד לה' יתברך, דרי מעלה עם דרי מטה, ועושה שלום בין כולם, בין כל ההפכים, כי מקשר כולם יחד לה' יתברך, שזהו בחינת שלום.

וזה שפירש רש"י, בבראשית על פסוק **ויפח באפיו** וכו'. שבשביל זה נברא האדם בשני מן העליונים ותחתונים. כי בראשון ברא שמים וארץ בשני רקיע לעליונים וכו'. על כן הוצרך בשני לברא האדם, שהוא כלול מן העליונים ותחתונים, ואם לאו יש קנאה במעשה בראשית וכו'. נמצא שהאדם שהוא מחובר וכלול מן העליונים ותחתונים הוא מחבר הכל, ועושה שלום בין כל מעשה בראשית.

כי בשביל זה היתה עיקר בריאת

האדם, כדי שיעשה שלום בעולם, דהיינו שיעלה ויגביה כל המדרגות התחתונות לה' יתברך, ויעלה כל הניצוצות לשרשן, שזהו בחינת שלום שמחבר שני הפכים יחד, שמקרב הרחוקים למעלה לה' יתברך.

כי עיקר השלום, הוא בין שני הפכים, כמו שכתוב במקום אחר, ועל ידי חטא עץ הדעת טוב ורע, נתקלקל השלום, כמו שכתוב **ואיבה אשית** וכו'.

כי עץ הדעת טוב ורע זה בחינת מחלוקת שנעשה מרכבה להטוב, שזה תכלית השלום בין הרחוקים ביותר כנ"ל. ועל כן, מעץ הדעת טוב ורע, משם השתלשלות כל המחלוקת שבעולם, שכולם נמשכין משם, שהוא זוהמת הנחש, שהוא השונא הגדול שאינו חפץ בשלום.

ועמלק הוא זוהמת הנחש, והוא אורב תמיד לקלקל השלום, ולעורר מחלוקת על הצדיק האמת. כי הוא מזרע עשו, שרדף את יעקב אחיו,

שהוא עיקר בחינת השלום, כמו שכתוב: **ויבא יעקב שלם** וכו' כנ"ל במאמר הנ"ל. כי עמלק הוא בחינת פגם הברית, כמו שכתוב: **אשר קרץ בדרך**. ועל ידי פגם הברית, נתקלקל השלום כנ"ל, בהתורה הנ"ל.

צדיק

אוצר היראה צדיק, ט"ז

על ידי שנכללן בשם הצדיק האמת, על ידי זה זוכה לשבר כל התאוות ומידות רעות הנמשכין מהרע שבארבע יסודות, ולהגביר הטוב שבהם עד שיהיו נכללן כל הארבע יסודות בארבע אותיות השם שהם בחינת **מאורי אור**, ואזי נכנעין **המאורי אש** ונתתקנין ונכללן גם כן בקדושה בבחינת המאורי אור הנ"ל.

היינו שזוכה לבטל חמימות דסטרא אחרא בחינת חמימות היצר הרע לתאוות וכיוצא, ולהפכו אל הקדושה, לעבוד את השם יתברך בהתלהבות וחמימות גדול ...

תמימות

אוצר היראה תמימות, י"א

על ידי תמימות, זוכין לגרש מהישיבה הקדושה, את אלו שאינם ראויים להתקרב, כי הם מבחינת טיפת עשו וישמעאל.

ואז, דייקא, יכולין לקרב הרחוקים הראויים להתקרב.

סיפור

כוכבי אור מעשיות ומשלים מרבינו ז"ל

המעשה שסיפר רבינו ז"ל, שבזמן הבעל שם טוב ז"ל, היה מנגן אחד שהיה עיוור, והיה מנגן על החתונות, וזה היתה פרנסתו.

ואחר פטירתו, נתוודעו שלא היה עיוור כלל, והיה לו עיניים טובות, ורק כדי שלא יסתכל בנשים, עשה עצמו כל ימי חייו כעיוור, וכל העולם חשבוהו לעיוור.

ועוד, היה איש אחד גביר גדול, שהיה קמצן גדול, שלא נתן אפילו פרוסת לחם לצדקה, והיה נבזה בעיני כולם, בשביל זה. והיה אז אחד בעל צדקה גדול, שהיה מחזיק כל העניים באכילה ושתיה וכל מחסורם וכו'.

והנה, כאשר נפטר הגביר הנ"ל, שכולם ביזו אותו, מחמת קמצנותו; ולמחרתו, כשהלכו העניים להבעל צדקה הנ"ל שיפרנסם, וענה להם שעכשו אין לו מה ליתן להם, שכל מה שנתן להם כל הזמן, היה רק של זה

מכתב

... שיגדל ויקדש שם הצדיק הגדול ביותר. הצדיק הוא למעלה מכח המושך שבעפר...

והעלה אותו לשמי מרום כדי שיגדיל ויאדיר בקול רעש גדול בכל העולם את שם הצדיק החכם האמת הגיבור ובעל כוח גדול, שיכבוש כל העולם בלי מלחמה כלל, רק על ידי גודל ים חכמתו הנוראה שמגלה בקולמוס שלו. והעלה אותו כדי לזכותו לרום מעלה העליונה שאין למעלה ממנה, שיגדל ויקדש שם הצדיק הגדול ביותר.

שיחות הר"ן
קכ"ט

שיחות הר"ן

עיקר התגברות התאוה הידוע, דהיינו תאוות המשגל, הוא רק מחמת עצבות ומרה שחורה; וצריכין להתגבר בכל עז להיות אך שמח תמיד. ואמר: אפילו כשנופלן לפעמים לתוך רפש וטיט, שקשה לו מאד לצאת משם, צועקין וצועקין וצועקין... והגביה ידיו קצת ולא אמר יותר, ואמר שלעניין המחשבות והבלבולים שמבלבלין לאדם בעניין זה, שדיה לצרה בשעתה (ברכות ט:), ולא יבלבל עצמו כלל כלל בעניין זה, לא קודם ולא אחר-כך.

199 המידות
אמונה, חלק א'

מידות

- ❖ אין ירושלים נפדית אלא בצדקה.
- ❖ מלחמה אתחלתא דגאולה הוא.
- ❖ מי שמגדל חזירים, הוא מעכב את הגאולה.
- ❖ לא יבנה ירושלים, עד שיהיה שלום בין ישראל.
- ❖ מה שישראל הולכים בגלות מאומה לאומה, הוא סימן שיבוא משיח.
- ❖ כשאומות מחרפין אותנו ביותר, זה סימן על משיח.
- ❖ על-ידי אחדות שיהיה בישראל, יבוא משיח.
- ❖ משיח יבוא בשנת ברכה.

חיי מוהר"ן

[חיי מוהר"ן: מקום לידתו וישיבתו ונסיעותיו וסלסוליו, קט"ז]
... וכבר, גילה כמה תורות גבוהות מאד על ענין רקודין והמחאת כף.
וגם בהתורה לשמש הנ"ל (לקוטי אי - סימן מ"ט), מבואר מענין רקודין, אבל לא היה שכח שיעשה רקודין, כי אם בעתים רחוקות מאד; אך באותה השנה הנ"ל, היה מרקד כמה פעמים, היינו בשמחת תורה, ואחר-כך, בשבת חנוכה, אחר אמירת התורה המתחלת **ראיתי מנורת זהב** בלקוטי אי סימן ח', ואחר כך בפורים במעדועדיווקע, ואחר כך על החתונה הנ"ל...

מפי שום דיבור שאינו נשמע ונתקבל, רק תזכני ברחמיך הרבים ותהיה תמיד עם פי בעת דבורי, ותמשיך תמיד טוב אמתי לתוך כל הדבורים שלי, עד שכל דבורי יהיו דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל.

הן כשאני צריך לפרש שיחתי לפניך, ולהתפלל ולהתחנן ולהעתיר ולהפציר אותך, ה' אלקי ואלקי אבותי, על כל מה שחסר לי. אזכה תמיד לדבר לפניך דבורים טובים דברי חן ותחנונים, דבורים הנשמעים ונתקבלים אצלך, ויתקבלו ויכנסו דבריי בלבך, באופן שתמלא כל משאלותי ברחמים ותקרבי אליך באמת, כי צרכי המה מרובים מאד מאד, בגשמיות וברוחניות, בלי שיעור וערך, ואין לי שום משען ומבטח, כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים.

התחנני לך

עזור נא לנו להמשיך ולקיים את הוצאת העלון:

בנק הדואר, מס' 7-2255-89

והן כשאני רוצה לדבר לעצמי דברי כבושין ולהוכיח את עצמי, לבל אהיה עוד אכזר על גופי ונפשי ורוחי ונשמתי, ואני רוצה לעורר רחמים על עצמי, אזכה תמיד לדבר לעצמי דבורים הנשמעים ונתקבלים, באופן שיכנסו דבריי בלבי, ואזכה לעורר את עצמי לשוב אליך באמת, ולעזוב מעתה דרכי הרע ופעולותיי המגונות ומחשבותיי המבלבלות מאד מאד.

ואזכה מעתה, לצמצם את דעתי, ולקשר עצמי בקשר אמיץ וחזק אליך תמיד, ולא אניח את דעתי ולבבי להתחיל להטות לשום דבר תאוה, חס ושלוש, ולא לשום בלבול שבעולם ואזכה לסור מרע באמת, במחשבה ובדיבור ובמעשה, ולכסוף ולהשתוקק אליך תמיד באמונה שלימה, ולהרגיל עצמי בעבודתך באמת בכל לב, בגוף ונפש וממון, למסור הכל אליך ולהפקיר הכל בשביל רצונך הטוב. והן כשאני צריך ומוכרח, כפי רצונך הטוב, לדבר דבורים עם בני אדם, לעוררם לעבודתך, או בשביל איזה חפץ וענין שהוא רצונך, תזכני ברחמיך תמיד ותמשיך טוב מאתך לכל דברי, באופן שיהיו דברי תמיד דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל, ולא אדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורי יהיו דבורים טובים, דבורים שייבא מהם תועלת גדול לשמך ולעבודתך באמת, דבורים הנשמעים ונתקבלים, שאזכה לפעול על ידם דברים שהם רצונך הטוב באמת.

הגביר הקמצן שמת, ולא רצה להנות מהכבוד, שיתנו לו על נדיבות לבו, ושיהיה המצוה נקייה בלי פניות. לכן, היה נותן את הצדקות לאיש הזה שיחלקם, ואותו חשבו כולם לקמצן גדול, ועכשיו שמת, אין מי שיתן. ואז ידעו כולם גדולתו. ואמר הבעל שם טוב ז"ל, ששניהם המנגן העיוור הנ"ל והגביר הקמצן הזה, שניהם הם במדרגה אחת. וזכו למה שזכו, אשרי להם.

לקוטי עצות
דיבור, א"ד

עצות

על ידי דברים בטלים ולשון הרע בא עניות; ועל ידי צדקה לתלמידי חכמים, מתקנים זאת וזוכין לעשירות. על ידי שמדברים בהתורה בדיבורים, מאיר לו הדיבור לכל המקומות שצריך לעשות תשובה, עד שזוכה לתשובה שלימה, ועל ידי זה זוכה לבוא לתבונות התורה לעמקה. על ידי שלמות לשון הקודש, דהיינו קדושת הדיבור, שמרבה לדבר דבורי תורה ותפילה ותחינות ובקשות ושיחות בינו לבין קונו, ונזהר מדבורים פגומים, שהם לשון הרע ושקרים וכו', על ידי זה זוכה לתיקון הברית; וכן להפך, על ידי תיקון הברית זוכין לשלמות לשון הקודש.

דיבור שאינו נשמע ונתקבל, אינו נקרא דיבור כלל. ותיקון הדיבור שיהיה נשמע ונתקבל, הוא על ידי השבח שמשבחין את הצדיקים אמתיים, וזה הוא תיקון הכללי להדיבור.

לקוטי תפילות א', כ"ט

תפילה

רבונו של עולם, דעתי קצרה ולבי אטום וידיי כבדות, לפרש ולבאר כל שיחתי לפניך. חוס וחמול עלי, חוסה עלי כרוב רחמיך, ועזורני שאזכה תמיד לשבח ולפאר את הצדיקים האמתיים בכל מיני שבח ועוז ופאר וכבוד ותפארת, עד שאזכה על ידי שבח הצדיקים לרומם את הדעת, עד שיהיה נמשך על-ידי הדעת הקדוש, טוב אמתי לתוך הדיבור שלי.

ויהיו כל דבורי דבורים טובים באמת, עד שאזכה מעתה שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיניך ובעיני כל באי עולם, וזכות וחס הצדיקים אמתיים שזוכה לשבח ולפאר אותם, יגנו עלינו **כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף**, עד שזוכה לעורר על ידם **קנה חכמה קנה בינה** דקדושה, וזוכה שישבו לנו מחיינו ודעתנו, שנגזלו מאתנו על-ידי מעשינו הרעים, ואזכה להשלים דעתי בקדושה גדולה, עד שאזכה לקבל כל דבורי מהדעת הקדוש, ולהמשיך טוב אמתי לתוך דבורי, עד שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים תמיד, ולא יצא